

FÜLÖP KRISZTINA LETT A LEGJOBB BELSŐÉPÍTÉSZ

Az év belsőépítész 2017–2018 díjat szeptemberben adták át Budapesten, a Pesti Vigadóban. Az idén 20 éves, magánalapítású elismerést Fülöp Krisztina kapta az Örkény István Színház belső átalakításáért.

– Fülöp Krisztina nagyon szolid, méltóságteljes és izgalmas munkát végzett az Örkény István Színházban – mondta el Finta József Kossuth- és Ybl-díjas építész, a díjat odaítélő zsűri elnöke. Hozzátette: a színházi építészet nagyon különleges műfaj, mert a színház egyszerre középület és valamifajta misztérium helyszíne. Nem szabad, hogy az az építészeti munka túlcsevegje azt a játékot, ami a színházban zajlik – fogalmazott.

A díjátadón Fekete György Kossuth-díjas belsőépítész, a Magyar Művészeti Akadémia tiszteletbeli elnöke hangsúlyozta: Az év belsőépítész díj nyerteseinek munkáira 20 éve a stílárís sokszínűség és az egységesen magas minőség jellemző. – Négy-öt éve megszűnt Magyarországon a felsőfokú belsőépítészeti képzés, 2020-tól viszont az elmúlt évek komoly erőfeszítéseinek köszönhetően újraindul, ahogy a világon mindenütt van – mondta Fekete György. Hangsúlyozta, hogy az enteriőrtervezés egy külön szakma; a gondolkodásmód pont fordított, mint az építészet: nem egy épületet tervez, és aztán bele egy teret, hanem elsősorban maga köré tervez tereket. A díj átvételekor Fülöp Krisztina úgy fogalmazott, hogy egy álma vált valóra az Örkény István Színház átalakításával. A szakember munkáját nem először díjazta a szakmai zsűri, 2012-ben Glavanovics Orsolyával közösen nyerte el az elismerést a Manning Villa átalakításáért.

Fülöp Krisztina 2000-ben szerzett diplomát a soproni Nyugat-Magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézetében okleveles építész tervezőművészként, belsőépítészként. 2000 és 2002-ben a Zoboki, Demeter és Társaik építésziroda munkatársa volt, 2002-től önálló tervező, a Komp Design Stúdió megalapítója, vezető tervezője. 2015-től külsős óraadó a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Építészeti Intézetében. 2012-ben Glavanovics Orsolyával együtt nyerte el Az év belsőépítész díjat, 2017/2018-ban pedig önállóan az Örkény-színház nézőterének felújításáért. Jelenleg a kaposvári Csiky Gergely Színház rekonstrukcióján dolgozik.

Az Örkény-színházban végzett munkájáról így nyilatkozott: „Az Örkény-színház épületét Gerlóczy Gedeon tervezte az 1930-as évek végén, egy mozi számára, de hamarosan a Madách Színháznak, majd a Madách Kamarának adott

A díjat Laki Péter, a Laki Épületszobrász Zrt. elnök-vezérigazgatója alapította 1998-ban azért, hogy elismerjék az akkori nehéz építőipari körülmények között is kimagasló teljesítményt nyújtó szakemberek munkáját. Az elismerés szakmai háttérét a kezdetektől a Magyar Építész Kamara belsőépítészeti tagozata adta.

helyet. Az épület több, kisebb-nagyobb belső átalakításon esett át, jelenlegi fő motivációja a komfort növelése volt, a hangosan nyikorgó székek cseréje, és a széksorok közötti beközlekedés normalizálása. Mivel épületszerkezeti következmények nélkül nem lehetett a székek távolságán változtatni, az átalakítás volumene megnőtt, és lehetőség nyílt nagyobb vízió megvalósítására is: a teljes alaprajzi rendszer átértelmezésére, valamint a láthatósági problémák és az akusztikai élmény javítására is (mindeközben visszatértünk a Gerlóczy-féle eredeti alaprajzhoz, a nézőtér és a közlekedők kapcsolatát tekintve). Az Örkény felvállaltan drámai, prózai színház.

A közegében megnyilvánuló belső-építészet sem lehet díszítő jelleggel jelen, kizárólag csak ennek az erős színházcsinálási ideológiának és kommunikációnak a támogatójaként. A varázslat úgyis a színpadon történik, „vagyis leginkább a nézők fejében”, ahogyan erre Mácsai Pál igazgató rávilágított a beszélgetéseink alkalmával.

Ennélfogva tehát a tér, amelyben mindez történik, nem lehet több, mint egy semleges közeg, amely minden részletében „csak” funkcionális. Természetesen arra törekedtünk, hogy jól végezzük a dolgunkat, és én hiszek abban, hogy a jól működő dolgok szépek. A jól kigondolt csomópontnak esztétikai értéke is van,

és a jó design elsősorban a gondolat minőségében rejlik. Az alázat, amivel a feladat teljesítéséhez fogtunk, nem zárja ki a játékosságot sem. A székek kárpitja pontosan megtervezett, finoman hangolt kompozíció, a belehímzett széksorszámhoz a cernákat hosszasan válogattuk, hogy azt, illetve azokat a tónusokat találjuk meg, melyek a három különböző tónusú kárpit színén azonosnak tűnnek. Ehhez pedig különböző színű cernákra volt szükség! Maga a szék is számos elemében személyre szabható volt, több körben készültek mintadarabok, míg a végleges állapotában megállapodtunk. A bejárati tér egy korábbi fázisban újult meg, az alapvetően letisztult, kortárs felütés

Fekete György és Fülöp Krisztina

és a nézőtéri átalakítás mozzgatói azonosak.

A megérkezés körülményei a napi rutinban többnyire a „beesés az utolsó pillanatban”, ezért a fogadó tér elsődleges feladata elszakítani bennünket a napi problémáinktól, hogy aztán a folyosókon végigvezetve, ahogy a fal fehér színe finoman átszíneződik sötétszürkévé, úgy érkezzünk meg mi is, készen az előadás befogadására. A nézőtér sötétszürkében tartott térben a színpadé a főszerep.

Minden eszköz azt szolgálja, hogy az előadás olyan erővel tudjon hatni, ahogyan azt az alkotók eltervezték. A minőség közvetítésére az anyagok megjelenésének finomságát hívtuk:

a pillérekben és a beközeledő folyosókon a tapéta finom struktúrája nyers, szépen szőtt vásznat idéz, a közlekedő külső karéján a sötétedő színátmenet saját, egyedi tervezésű. A nézőtéri pillérekben megjelenő ezüstsín összecseng a székkárpiton finoman megcsillanó hímzéssel (székszám) és a padlóba integrált acélszámokkal. A fali panelek és a bejárati ajtók anyagában színezett fekete MDF-ből készültek, melyek 5 glossos fényezéssel nyerték el végső felületüket, így nagyon elegáns héjat képeznek a térben. Az akusztikai körülményeken sokat javított, hogy a korábbi padlószőnyeg helyett kemény felület (beton) lett a járőfelület.

A falburkolatokat is mi terveztük, az akusztikus követelményeknek megfelelően a perforációval operálva. Minden egyes panel egyedi. A kicsit kopolyúszerűen nyíló panelek éleibe rejtett világítás olyan extra elem, amit a szcenika (*a színpad technikai berendezése – a szerk.*) is használni tud. Az oldalfali panelek hangelnyelő felületek, míg a színpadnyílás mellett diffúzorok, ez az eltérő funkció teljesen új megjelenést kívánt.

Egyik kedvenc részfeladatunk ennek a mintázatnak a megtervezése volt. Az anyaghasználat őszintén felvállalja a természetét: a közlekedők és a nézőtér lépcsőinek is fém homloklapja és fémlábazata van, de a beton minősége és a tapéta finomsága miatt mégsem industriális az összhatás, inkább friss, kortárs. A falakon megjelenő infografika is a lehető legegységesebb, legtömörebb jelekkel kommunikál. Ugyanazzal a betűtípussal éltünk, mint a székekbe hímzett számoké. A tér minden részletét igyekeztünk egységében megoldani, hogy a végeredmény egyszerűen „csak” szép lehessen.” ■

Forrás:

MTI, papageno.hu

